

Letter to Editor

Aging; A New Threat for the Academic Body

Hadi Hasani^{1*}, **Maryam Rahimi²**, **Mohammad Amin Eslampanah³**, **Saba Belyani⁴**

1. Department of Internal Surgery Nursing, Jovin Nursing School, Sabzevar University of Medical Sciences, Sabzevar, Iran
2. Student Research and Technology Committee, Jovin School of Nursing, Sabzevar University of Medical Sciences, Sabzevar, Iran
3. Department of English Language Teaching, Farhangian University of Semnan, Semnan, Iran
4. Student Research and Technology Committee, North Khorasan University of Medical Sciences, Bojnord, Iran

Article Info.

Received: 21- Jan- 2024

Accepted: 19- may- 2024

Abstract

Universities are more willing to give positions to senior and older professors. They focus too much on resumes and CVs rather than anything else, especially in developing countries. This policy makes it hard for younger scientists and academics to start their academic journey. This trend is not only detrimental to young scholars but also to society and young generations. Knowledge is not a giant repository of information to expand, but it needs to be used by humans and transferred through generations. In this, we highlighted the potential loss of individuals who opt out of pursuing rigorous academic paths due to these barriers, which could negatively affect the expansion of knowledge. We should consider this fact that the knowledge is nothing without humans using it. Knowledge should work for humans; not humans for knowledge. Sacrificing younger academics to make the knowledge body fatter seems to be a wrong idea in today's world.

Keywords: Academia, Scholar, Education, Policy

*** Corresponding Author:** Hadi Hosni, Sabzevar, Jovin, Jovin Faculty of Nursing. Tel: 09195497126, Fax: 09195497126. **E-mail:** hasani1376@gmail.com

How to Cite: Hosni H, Rahimi M, Islampanah M.A, Belyani S., Aging; A New Threat for the Academic Body. *Journal of Student Research Committee Sabzevar University of Medical Sciences*, 2024;29(1): 1-5.

نامه به سردبیر

پیری، تهدیدی جدید بر بدنه سیستم آموزشی

هادی حسنی^{۱*}، مریم رحیمی^۲، محمدامین اسلام‌پناه^۳، صبا بلیانی^۴

۱. گروه آموزشی پرستاری داخلی جراحی، دانشکده پرستاری جوبین، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، سبزوار، ایران
۲. کمیته تحقیقات و فناوری دانشجویی، دانشکده پرستاری جوبین، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، سبزوار، ایران
۳. گروه آموزش زبان انگلیسی، دانشگاه فرهنگیان سمنان، سمنان، ایران
۴. کمیته تحقیقات و فناوری دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی، بجنورد، ایران، ایران

اطلاعات مقاله

تاریخ پذیرش: 1403/02/30

تاریخ دریافت: 1402/11/11

چکیده

معمولاً دانشگاه‌ها تمایل بیشتری برای جذب اساتید با سابقه کاری بالا و قدیمی دارند و معمولاً تمرکز زیادی بر روی رزومه اساتید وجود دارد. این امر شروع مسیر علمی را برای اساتید و محققین جوان دشوار می‌کند. این روند نه تنها برای دانش‌پژوهان جوان، بلکه برای جامعه و نسل‌های جوان نیز مضر است. باید در نظر گرفت که دانش‌اندوزی و آموزش دانش نباید صرفاً به عنوان یک تئینبار کردن حجم عظیمی از اطلاعات در نظر گرفته شود، بلکه کارکرد اصلی آن باید استفاده انسان‌ها از دانش و انتقال آن به نسل‌های بعد باشد. رویکرد عدم اعتماد علمی به محققین و اساتید جوان می‌تواند منجر به از دست دادن افراد با پتانسیل بالا شود که در نهایت می‌تواند بر گسترش دانش تأثیر منفی بگذارد. ما باید در نظر داشته باشیم که دانش بدون استفاده انسان از آن کاربردی برای بشر ندارد. شاید بتوان گفت دانش باید برای انسان کار کند نه انسان برای دانش و لذا فدا کردن دانشگاهیان جوان برای چاق کردن بدن دانش ایده اشتباهی در دنیای امروز به نظر می‌رسد.

کلید واژگان: پیری، سیستم آموزشی، آموزش پزشکی، آموزش پرستاری

نویسنده مسئول: هادی حسنی، سبزوار، جوبین، دانشکده پرستاری جوبین. شماره تماس: 09195497126. ایمیل: hasani1376@gmail.com

استناد به مقاله: هادی حسنی، مریم رحیمی، محمدامین اسلام‌پناه، صبا بلیانی، پیری، تهدیدی جدید بر بدنه سیستم آموزشی، مجله کمیته تحقیقات دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، بهار ۱۴۰۳، دوره ۲۹، شماره ۱، صفحات: ۵-۱.

بیان مسئله

با توجه به اینکه سالمندی یک فاجعه جهانی است، تأثیر آن بر جامعه دانشگاهی اجتناب‌ناپذیر است (1) گرایش مراکز دانشگاهی به استفاده از اساتید مسن (2) به‌ویژه در کشورهای جهان سوم، فرصت شروع مسیر تحصیلی را برای افراد جوانان در سیستم دانشگاهی کاهش می‌دهد. میانگین سنی یک استاد کالج (دانشگاه) در ایالات متحده 46 سال است و تقریباً 67٪ از اساتید کالج 40 سال یا بیشتر هستند (3). بسیاری از دانشگاه‌ها به‌خصوص در کشورهای درحال توسعه تلاش، برای افزایش رتبه دانشگاهی و مجموعه خود، در تلاش برای جذب اساتید ارشد قدیمی که دارای رزومه سنگین و قوی هستند دارند. آن‌ها حتی از سیستم‌های شناخته‌شده‌ای همچون استفاده از دانشمندان یا دانشگاهیان جوان‌تر به‌عنوان دستیار استاد (TA)¹ استفاده نمی‌کنند. این روند نسل‌های جوان را از طی مسیرهای تحصیلی طولانی و فرسایشی منصرف می‌کند (4). این در حالی است که طبق تحقیقات قبلی، میانگین تعداد انتشارات تولیدشده با افزایش سن افزایش می‌یابد، در مقطعی از یک حرفه به اوج می‌رسد و سپس کاهش می‌یابد (5).

برخی از مراکز و دانشگاه‌های برتر دانشگاهی سعی می‌کنند فقط اساتید و پژوهشگران قدیمی و باسابقه بالا را جذب کنند تا بتوانند کارهای بزرگ و پیچیده‌تر را انجام دهند (3). بااین‌حال، مهم است که در نظر بگیریم که دانش صرفاً مخزنی از اطلاعات نیست که باید آن را گسترش دهیم بلکه قرار است از آن استفاده کنیم و آن را به نسل‌های بعد منتقل کنیم. اگر دانش در طول نسل‌ها منتقل نشود، هیچ سودی برای انسان نخواهد داشت. باید در نظر داشت که دانش بدون انسان ارزشی ندارد. دانشمندان جوان‌تر شور و اشتیاق بیشتری دارند و گاهی اوقات بیشتر خارج از چارچوب‌های موجود فکر می‌کنند. آن‌ها همچنین می‌توانند تیم‌های فوق‌العاده‌ای تشکیل

دهند و به سیستم کمک کنند تا خود را تازگی و پویایی خود را حفظ کند. ما همچنین به این افراد جوان نیاز داریم تا در صورت فروپاشی این دستگاه‌های جدیدی همچون هوش مصنوعی در آینده یا عملکرد نادرست آن‌ها برخلاف نیت انسان، به بشریت کمک کنند. هوش مصنوعی می‌تواند حجم بسیار زیادی اطلاعات را در خود ذخیره کند و تکنیک‌های جدیدی را در مرور زمان یاد بگیرد. طبیعتاً برای مدیریت آینده‌ای که در آن همچنین سیستم‌هایی وجود دارد از الان باید جوانان بسیار باهوشی تربیت کنیم. این دانشمندان جوان و مشتاق یادگیری را می‌توان مبارزان دانش در نظر گرفت. آن‌ها نباید از ادامه دادن مسیر علمی و یادگیری خود دلسرد شود و خود را در رقابت با رزومه‌های غول‌پیکر استادان قدیمی یا انبوه اطلاعاتی که هوش مصنوعی جمع‌آوری کرده‌اند عددی حساب نکنند و بازنده فرض کنند (6).

دستگاه‌های مدرن و بوروکراتیک، ازجمله دستگاه‌های دانشگاهی مدرن، به‌طور فزاینده‌ای پیچیده و سخت‌تر می‌شوند و حس دوستی و انسانی بودن خود را از دست می‌دهند (7). این امر گاهی باعث می‌شود که دانشجویان دوره کارشناسی یا کاردانی کمتر جرات همکاری با اساتید ارشد و باسابقه بالا را به خود دهند. علاوه بر این، این امر باعث ایجاد شکاف قابل‌توجهی در بین محققان و اساتید کم‌سابقه و باسابقه می‌شود و مانع ایجاد همکاری‌های متقابل و یادگیری‌های بعدی می‌شود. اگر نتوانیم افراد جوان‌تر را به‌اندازه هم‌تایان ارشدشان در علم مشارکت دهیم، نه تنها رشد دانش را در آینده به تأخیر می‌اندازیم، بلکه سیستم پاداش و انگیزه را برای دانشگاهیان جوان‌تر کمرنگ‌تر و جامعه علمی را مدرک‌گرا و سطحی خواهیم کرد.

تنها بخش کوچکی از جمعیت‌ها در یک کشور یا حتی جهان مایل‌اند مسیر سخت‌گیرانه تبدیل‌شدن به استادان

در پایان باید گفت، اساتید ارشد و باسابقه باید در نظر داشته باشند که دانشجویان جوان و علاقمند خود را به عنوان دستیار تدریس یا دستار پژوهشی انتخاب کنند. این به پر کردن شکاف بین اساتید ارشد و دانشجویان جوان مشتاق کمک می‌کند و باعث ایجاد یک محیط دانشگاهی فراگیرتر می‌شود. اگر می‌خواهیم یک جامعه دانشگاهی پر جنب و جوش ایجاد کنیم، به پیشگامان جوان و قهرمانان نوظهور بیشتری در علم نیاز داریم که آماده کمک به بشریت برای پیروزی بر چالش‌های نوظهور و تهدیدات قریب الوقوع ناشی از مشکلات احتمالی ناشی هوش مصنوعی و یا حتی مشکلات ناشی از ظهور نسل‌های انسانی بی اشتیاق نسبت به یادگیری علم، کم عزت نفس و سست برای یادگیری غلبه کنند.

تضاد منافع

نویسندگان هیچ تضاد منافی برای اعلام نداشتند.

یا دانشمندان برجسته را دنبال کنند. از دست دادن چنین افراد ارزشمندی به دلیل ناامید شدن آن‌ها از ادامه مسیر می‌تواند تأثیر مخربی بر گسترش مرزهای دانش در آینده داشته باشد. این موضوع می‌تواند منجر به ایجاد دانشمندان و اساتید ضعیف در نسل بعدی شود.

در کنار همه این مسائل، اساتید مسن‌ترگاهی اوقات در درک نسل جوان و دانشجویان جوانشان دچار مشکلاتی هستند. این شکاف نسلی می‌تواند منجر به قطع ارتباط و همکاری و درک متقابل بین آن‌ها شود (6). به عنوان مثال، از زمان ظهور Chat-GPT، برخی از دانش آموزان و دانشجویان، از این هوش مصنوعی برای تکمیل تکالیف خود سوءاستفاده کرده‌اند بدون اینکه اساتید مسن‌تر متوجه این موضوع شوند. این یکی از مثال‌هایی است که با افزایش فاصله سنی بین استاد و دانشجو پررنگ‌تر خواهد شد.

نتیجه نهایی

References

- [1]. The Aging of Tenure-Track Faculty in Higher Education: Implications for Succession and Diversity [Internet]. CUPA-HR. 2020.
- [2]. Stonebraker RJ, Stone GS. Too Old to Teach? The Effect of Age on College and University Professors. Research in Higher Education. 2015;56(8):793-812.
- [3]. <https://www.zippia.com/college-professor-jobs/demographics/>. July 21, 2023.
- [4]. Blackburn RT, Lawrence JH. Aging and the Quality of Faculty Job Performance. Review of Educational Research. 1986;56(3):265-90.
- [5]. Rørstad K, Aksnes DW. Publication rate expressed by age, gender and academic position – A large-scale analysis of Norwegian academic staff. Journal of Informetrics. 2015;9(2):317-33.
- [6]. Abramo G, D'Angelo CA, Murgia G. The combined effects of age and seniority on research performance of full professors. Science and Public Policy. 2015;43(3):301-19.
- [7]. Szymkowiak A, Melović B, Dabić M, Jeganathan K, Kundi GS. Information technology and Gen Z: The role of teachers, the internet, and technology in the education of young people. Technology in Society. 2021; 65:101565.

